

maa det erindres, at at en stor Deel af dens Indtægter ere anvendte, om maaskee ogsaa paa en mindre henfigtsmæssig Maade, til selve Grønlandernes Bedste, og især er der, anvendt ikke ubetydelige Summer til Missionen; men skulde Handelen gives fri, da tvivler jeg paa, at Frihandelsmændene ville føle sig stærkt kalbede til at sørge for Kristendommens Udbredelse deroppe. Jeg er selv en Ven af Frihandelsprinciperne; men jeg troer just ikke, at Kristendommens Udbredelse er det, dens Tilhængere stille i Spidsen for deres Færd, og det maa altsaa vel erindres, naar man taler om Dyrheden, at den grønlandske Handel ingenlunde har havt Ret til at behandle Sagen, som en reen Handelsgjensstand. Det er min Overbeviisning, og den er jeg kommen til ved at gjøre mig bekendt med, hvad derom er skrevet, og til det samme Resultat ere tidligere nedfattede Udvalg ogsaa komne, at Handelsens Frigivelse, det vil sige den Fremgangsmaade, hvorved man anseer sig for berettiget til at følge reent egoistiske Hensyn, altsaa føre Varer derop, naar det kan betale sig, men lade dem blive hjemme, naar man troer, at det ikke kan betale sig, hurtigt vilde føre til Grønlandernes fuldstændige Ruin, om ikke til deres Undergang. Jeg troer derfor, at man vel kan søge at tilveiebringe flere liberale Former i denne Retning, men at Grønland indtil Videre maa henregnes til de Lande, der sidst komme for Tour til at lykkeligjøres med Frihandelens Principer, da de ganske vist der ville virke ødelæggende. Derimod er det min Mening, at Besejlingen vil kunne gaae over til Private. Jeg skal imidlertid ogsaa der bemærke, for at tage en ganske ny Erfaring, at da jeg gjorde mig Umage for at fremskynde en Konkurrence med Hensyn til Kryolithbruddet, som jo giver en meget betydelig Indtægt, var det meget vanskeligt for mig at tilveiebringe en saadan, da det hele Terrain, hvorpaa Kryolith hidtil er fundet, knap er saa stort som Gaardspladsen her paa Slottet, og der naturligviis ikke kunde være Tale om at berøbe det meget betydelige industrielle Anlæg, som er baseret derpaa, fuldkommen fri Afgang til at fontenere sig derpaa. Desuagtet gjorde jeg mig Umage for at tilveiebringe en Konkurrence, men det blev

stillet til Betingelse af et Handelshuus, som har den største Grad af Erfaring og Dydighed i Alt, hvad der angaaer Skibsrederi, at det vilde have overladt et Skib af Handelsens og en Betjent derfra. Naar jeg desuden sammenligner det Antal Forlis, som Handelen har havt, med det, som alle private Forsøg paa at besejle Grønland eller de derom liggende Have for Hvalfiskefangstens Skyld have medført, og dertil føjer f. Ex. den næsten til Umulighed grændsende Vanskelighed ved, ialtsald udenfor de bedste Marsluder, at faae tegnet Assurance paa private Skibe i denne Fart, er jeg bleven noget vaklende eller kommen til den Overbeviisning, at en Forandring i Besejlingen kun kunde indføres successtot; thi vi maae ikke udsætte os for, at i et meget slemt Aar, hvor Assuranceverne forlangte en høi Betsaling, Grønlandernes Forsyning standsede, og at man saa lod ikke blot Grønlanderne, men ogsaa Europæerne deroppe sulde ihjel. Det er af Hensyn hertil, at der maa anvendes Forsigtighed ved at overlade Besejlingen til den private Industri. Forresten er det ingenlunde for at begrunde den Mening, at Alt er ganske, som det bør være, at jeg har udtalt dette. Evertimod, jeg tiltraadte Ministriet med den Overbeviisning, at her var et af de Punkter, hvor der fremsfor Alt trængtes til en Reform, og jeg har kun ansøgt dette, for at man skal dømmes billigt og retfærdigt om en Fortid, der i mange Ting har taget feil, men dog i det Hele taget, troer jeg, har sine Fortjenester. Det, som jeg er enig med Udvalget i, er først og fremmest, at Administrationen bør adskilles fra Handelen. Nu maa hvad der kan kaldes Administration oppe i Grønland forstaaes i meget indskrænket Forstand, men efter Overveielse og Raadspørelse med Folk, der kjende Grønland, og navnlig med Inspektøren for Sydgrønland, der har stor Kjærlighed til Grønlanderne selv og Intet ønsker hellere end at hellige hele sit Liv til at fremme deres Vel, er man kommen til det Resultat, som den ærede Ordfører før udtalte. Det vil af hans Referat fremgaae, at det ingenlunde forholder sig saaledes, som en Ytring i Udvalgets Betænkning kunde give Anledning til at antage, at det i Grunden ikke er Andet